

تانکهای متوسط فرانسه در جنگ جهانی دوم

ترجمه و تحقیق: رضا کیانی موحد

جنگ جهانی دوم که شروع شد نظام تقسیم بندی ارتش فرانسه تانکهایش را به تانکهای سبک، متوسط و سنگین تقسیم بندی نکرده بود. این گونه تقسیم بندی تقسیم بندی متأخری است. امروز نگاهی به تانکهای متوسط فرانسه در طی جنگ جهانی دوم می اندازیم با این توضیح که تانک متوسط سوما اس-۳۵ را قبلا بررسی کرده ایم.

دی-۱

تانک پیاده نظام دی-۱ اولین تانک فرانسوی مسلح به توپ ۴۷ میلیمتری بود. ضعف موتور و اشکالات فنی، آن را برای خدمه اش غیرمحبوب کرده بود. دی-۱ در سال ۱۹۳۱ وارد سرویس شد. عملکرد ضعیف آنها سبب شد تا آنها را در سال ۱۹۳۷ به آفریقا بفرستند.

توپ دی-۱ می توانست دو نوع مهمات با قدرت انفجاری بالا و زره شکاف را شلیک کند. گلوله ی زره شکاف می توانست با شلیک از فاصله ی ۱۰۰ متری در زرهی به قطر ۲۵ میلیمتر نفوذ کند.

در ژوئن ۱۹۴۰ یک گردان از آنها را به فرانسه برگرداندند تا نقشی در نبرد نهایی داشته باشد. ۴۳ دستگاه دی-۱ توانستند در روز ۱۲ ژوئن پیشروی لشکر هشتم زرهی آلمان را در نزدیک روستای سواين صد کنند و ۴ دستگاه تانک آلمانی را منهدم کنند. حرکت احاطه ای آلمانها و ضدحمله ی فرانسوی ها ۷ دستگاه تلفات برای مدافعین برجای گذاشت. حمله ی بعدی آلمانها دوباره سد شد اما وقتی فرانسوی ها فهمیدند آلمانها اسرای سیاه پوست خود را اعدام می کنند به واحد دستور عقب نشینی شبانه داده شد. این تصمیم به قیمت از دست رفتن تمام تانکها تمام شد چرا که آنها در یک کمین آلمانها گیر کردند. ۲۵ دستگاه از ۴۳ دستگاه تانک دی-۱ که در این عملیات شرکت کردند کاملا نابود شدند و ۱۸ دستگاه نیز به دست دشمن افتادند.

باقی آنها برای تجهیز ارتش فرانسه در شمال آفریقا ماندند و در نوامبر سال ۱۹۴۲ با نیروهای آمریکا و بعدتر با آلمانها در تونس جنگیدند. آنها توانستند حتی یک دستگاه پانزر-۴ را هم از بین ببرند. در سال ۱۹۴۳ همه ی آنها با رسیدن تانکهای ولنتاین کنارگذاشته شدند. امروزه حتی یک دستگاه دی-۱ هم در موزه ها وجود ندارد و تنها یک نمونه ی اولیه ی آن، که برای سوئد ساخته شده بود، وجود دارد.

استفاده از این مطالب با ذکر کامل اسم نویسنده و منبع بلامانع است.

مشخصات: دی ۱ بدنه ای باریک تر از جانشینش -دی ۲- داشت ولی غلطکهایشان شبیه بود.

دی-۲

هنگامی که اشکالات دی-۱ آشکار شدند، مدل تصحیح شده جدیدی ساخته شد که موتوری قوی تر و زرهی تقویت شده داشت. مثل بسیاری از تانکهای فرانسوی آن دوران فرماندهی تانک وظیفه ی توپچی و گلوله گذار را هم بر عهده داشت که از کارایی او می کاست و توان او را در صحنه ی نبرد فرسوده می کرد.

نمونه آزمایشی در سال ۱۹۳۲ ساخته شد و در سال ۱۹۳۴ اولین نمونه ها به خدمت گرفته شدند. دو نمونه آزمایشی با موتور دیزل نیز تولید شد. ۲ دسته -هرکدام شامل ۵۰ عراده تانک- به کندی تا سال ۱۹۴۰ سازمان داده شدند. اکثر آنها بر جک بی-۱ بیس را وام گرفته بودند.

نمونه های اولیه ی دی-۲ به همان توپ تانک دی-۱ مسلح شدند. اما سری سفارش داده شده ی بعد از توپ بلندتر مود-۳۵ استفاده می کردند. این توپ جدید بر روی برجک جدیدتر و بزرگتری نصب شده بود. قدرت نفوذ در زره توپ دی-۲ دو برابر توپ دی-۱ بود. با تحویل گرفتن سفارش دوم تانکهای سفارش اول برای بازسازی و بهینه سازی فرستاده شده بودند که شروع جنگ دیگر فرصت را از فرانسوی ها گرفت.

دی-۲ ها هنگ زرهی نخبه ی دوگل را مجهز کرده بودند. واحد دوگل پس از اعلان جنگ فرانسه به آلمان در تهاجم سار شرکت کرد که در نتیجه ی ۱۲۰ کیلومتر پیشروی ۳۰ دستگاه از ۴۰ دستگاه دی-۲ به دلیل ضعفهای مکانیکی از کار افتادند. این واحد در طی زمستان ۱۹۴۰ در مواضع دفاعی باقی ماندند تا در برابر حمله ی آلمان دفاع کنند. حمله ای که هیچ گاه صورت نگرفت. در عوض آلمانها در روز ۱۵ می ۱۹۴۰ توانستند در جبهه ی سدان خطوط فرانسوی ها در هم بشکنند. به همه ی واحدهای زرهی فرانسه دستور داده شد که برای بستن این رخنه حرکت کنند. واحدهای زرهی فرانسه، که قبلا به صورت گروهان گروهان از هم جدا شده بودند، سعی کردند به خطوط آلمان بزنند اما در نهایت همگی آنها جارو شدند. از تعداد ۴۸ دستگاه تانک دی-۲، ۲۱ دستگاه توسط آلمانها نابود یا غیر عملیاتی شد. بقیه نیز به تدریج رها شدند و دست کم ۲۱ دستگاه از آنها به دست آلمانها افتادند.

<http://wars-and-history.com/post/۱۸۳۹>

استفاده از این مطالب با ذکر کامل اسم نویسنده و منبع بلامانع است.

مشخصات: رویه بدنه پهن تر از مدل دی-۱ است. بدنه بالای شنی ها قرار می گیرد. غلطکها از چرخهای هرزگرد بالاتر قرار می گیرند. صفحه جلو بدنه تقریبا عمودی است. ۵ دنده به سمت جلو و یک دنده عقب دارد. شنی توسط خورشیدی متحرک که در عقب واقع شده است به چرخش درمی آید.

دی ۲

استفاده از این مطالب با ذکر کامل اسم نویسنده و منبع بلامانع است.

نام تانک	دی-۱	دی-۲
کارخانه سازنده	رنو	رنو
سال آغاز تولید	۱۹۳۰	۱۹۳۴
سال پایان تولید	۱۹۳۱	۱۹۴۰
تعداد تولید شده (دستگاه)	۱۵۰	۱۰۰
خدمه (نفر)	۳	۳
طول (متر)	۴,۸۱	۵,۴۶
عرض (متر)	۲,۱۶	۲,۶۶
ارتفاع (متر)	۲,۴۰	۲,۲۲
وزن (تن)	۱۴	۱۹,۷۵
پیشرانه	۴ سیلندر رنو	۶ سیلندر رنو
توان (اسب بخار)	۷۴	۱۵۰
توان ویژه (اسب بخار/تن)	۵	۸
سرعت در جاده (کیلومتر/ساعت)	۱۸	۲۳
برد (کیلومتر)	۹۰	۱۰۰
حداکثر زره (میلیمتر)	۴۰	۴۰
حداقل زره (میلیمتر)		۲۰
سلاح اصلی	توپ ۴۷ میلیمتری مود-۳۴ با ۱۲۰ گلوله	توپ ۴۷ میلیمتری مود-۳۵ با ۱۰۸ گلوله
سلاح فرعی	۲ قبضه مسلسل ۷,۵ میلیمتری	۲ قبضه مسلسل ۷,۵ میلیمتری